

нето си тя носила на ржката си своя вѣнчаленъ пръстенъ съ първитѣ букви на името си П. Б. Наследниците ѝ като научили за пръстена отъ вестниците, отишли при рибаря, познали го и скъпо го откупили.

4. Такава история станала съ пръстена на единъ нѣмски скотовѣдъ въ 1871 г. Единъ пжтъ, хранейки кравитѣ, той изпусналъ пръстена си, на който били изрѣзани първитѣ букви отъ името на жена му и годината на тѣхната сватба — 1860. Следъ известно време той продалъ нѣкои отъ своитѣ крави и бикове на единъ английски търговецъ, който ги натоварилъ на парахода и ги изпратилъ за Англия. Но по пжтя единъ отъ биковетѣ умрѣлъ и го хвърлили въ морето. Следъ нѣколко дни на сѣщото мѣсто се явилъ да лови риба английския корабъ „Мери-Ана“, и въ мрежитѣ се уловилъ трупа на бика. Отначало намислили отново да го хвърлятъ въ морето, но после решили да му взематъ лойта и да я стопятъ за намазване на машинитѣ. И при разпарянето въ тѣрбуха намѣрили изгубения пръстенъ. Скотовѣдътъ го изтѣрвалъ въ храната на бика, който го и погълналъ заедно съ нея.

5. Единъ историкъ дава интересни подробности за пръстена на бившата германска династия. Той билъ голѣмъ, направенъ отъ сребро съ обикновенъ черенъ камѣкъ. Тоя пръстенъ билъ направенъ още отъ Бранденбургския курфюрстъ Иоханъ и билъ носенъ вѣкове подъ редъ отъ членоветѣ на семейството Хохенцолернъ. Никой отъ тѣхъ не вземалъ каквото и да било по-важно решение, безъ да го надене на пръста си. Последниятъ германски императоръ Вилхемъ II дълбоко вѣрвалъ въ магията на тоя пръстенъ. Презъ всичкото време, докато билъ на западния фронтъ, презъ голѣмата война, той го носилъ на ржката си.